

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ АКЦЕНТУАЦІЯМИ ТА НЕЙРОДИНАМІЧНИМИ ПОКАЗНИКАМИ У СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Михайлова Т.І., Гонтова О.Г., студ.

СумДУ, кафедра фізіології і патофізіології з курсом медичної біології

Тип акцентуації є одним з головних критеріїв та орієнтирів для психолого-педагогічних рекомендацій щодо оволодіння майбутньою професією. При спільності механізмів сприйняття і переробки сигналів встановлено, що особи з різними характерологічними особливостями по-різному сприймають стимули різної модальності. У зв'язку з цим, мета роботи полягає у вивченні особливостей сприйняття стимулів різної модальності особами з різними властивостями нервової системи і акцентуаціями характеру.

Для досягнення мети вивчали акцентуації характеру 68 студенток медичного інституту у віці 18-22 роки, визначали особливості організації нервової системи у осіб з різними акцентуаціями характеру за методиками Я. Стреляу, Г. Айзенка і К. Леонгарда, з метою дослідження особистісної та ситуативної тривожності вивчали пороги чутливості слухової, шкірної, зорової систем при сприйнятті стимулів різної модальності.

У результаті проведених досліджень встановлено, що серед обстежених студенток найчастіше зустрічаються особистості емотивного (23,5%), циклотимного (20,6%), екзальтованого (14,7%) типів характеру. В основі акцентуації характеру лежать особливості нейродинамічних процесів. Особливості нейродинаміки лежать в основі відмінностей у сприйнятті стимулів різної модальності особами з різними типами характеру. Знання особливостей організації нервової системи разом з особливостями нейродинаміки та індивідуально-психологічних характеристик дозволяють вирішувати проблему оптимізації стану психофізіологічної готовності до специфічної професійної діяльності. В результаті з'ясували, що для корекції підвищених рівнів ситуативної тривожності вдало використовувати комплексну програму, яка включає в себе компоненти аутогенної саморегуляції та психокорекції індивідуально-груповими методами. В разі пролонгованих психокорекційних заходів кількість студенток з високим рівнем ситуативної тривожності знизилось з 30% до 12,5%, тобто, практично, в 2,4 рази.

Є доречним продовжити досліджень з використанням отриманих результатів для визначення ефективності методів корекції підвищених рівнів ситуативної тривожності студентів в залежності від особливостей акцентуації і нейродинаміки.